

İdeal Öğretmen

– safdeha · 23 Kasım 2017

Öğretmen kalabalık bir sınıfta, her çocuğa eşit seviyede yaklaşabilen eğitimci olmalıdır. O sınıfta, otizm hastası, engelli, zeka seviyesi değişken ve normal öğrenciler olabilir. Hatta hiperaktif olup, yerinde duramayan, sağına soluna sataşan çocuklarda olabilir. Bir öğretmenin bu kadar çeşitlilik içinde nasıl hakkaniyet içinde olabilmesi beklenebilir mi?

Bu dediklerimin olması için kalbinde çocuk sevgisi, aklında maddi dünyadan sıyrılmış, birikim ve deneyimlerini sabırla motive eden insan üstü biri olmalıdır değil mi?

Düşünsenize, engelli diye toplumun her aşamasında küçümsenen bir çocuğun, sınıfında da küçümsendiğinde, öğretmenin tutumunu... Ona başka çocuklardan daha fazla değer verse, diğer çocukları kaybedecek belki de. Hiç değer vermese engelli çocuk başarısız olacak. İşte burada dengeyi bulabilmek demek, öğretmen olmak demek. Anne babanın bile vermediği sevgiyi vererek, kedisini önemseyen kişiliğe teşvik etmesi... Mesela bir matematik sorusunu ilk kim bilirse pekiyi vereceğim deyip de, engelli çocuğun bunu ilk yapması gibi. Çocuğun bu başarısı ile diğer çocuklarında ona saygı duyması ile gelişen bir rekabet ortamı oluşturacaktır. Engelli diğer çocuklarla birlikte bir spor takımını teşvik edecek, belki yüzme, belki futbol... Hayata tutunmasını sağlayacaktır.

Öğretmen olmak demek, her çocuğun yanlış öğretiler ile geldiği sınıfında, bu öğretileri çürüterek, daha zengin bir öğretiyi disiplin içinde verebilmesidir. Çocuğa hedef ve vizyon belirleyecek, bunun içinde özveriyle teşvik edecektir.

Hiç unutmam ben ilk okuldayken köyden gelmiş, önemsenmeyen, çocukların oynamak için içine almadıkları bir kişilikte ve hatta konuşmayı bile becerememe rağmen, sınıfta ki matematik sorularını ilk önce cevaplamam üzerine ve bunu tesadüf olmadığını öğretmenime gösterdiğimde, beni takdir etmişti. Demişti ki, Atatürk, “ Köylü milletin efendisidir! “ beni çocuklara göstererek, işte Saffet bunun örneğidir. Her defasında da utanmışımdır.

Daha sonra babamı çağırdığında, Matematik dehamın şahane olduğunu, onun için diğer derslerden de geçireceğini, yalnız çok kitap okuyarak Türkçemi düzeltmem gerektiğini tavsiye etmişti. Gerçekten dediğini yapmış ve o sene okulu iyi ile geçmiştim. Ben artık köyden gelen çocuk değildim. Öğretmen, idealistti ve beni eğitim içine kazandırmıştı. Nasıl bunu unutabilirim ki...

Ben en yüksek puanı tutturarak mühendis olmuşum. Okuma sevdası ile roman sahibi yazar olmuşum. şiir yazma aşkıyla nice şiirlerim olmuştu. Elbette bunu ben istedim ve çalıştım ama temelini atan öğretmenimdi. Sen mühendis olacaksın derdi. Mühendis olmuşum. Sosyal puanlarım yüksek olmasına

rağmen, hiç sosyal tercihlerim olmadı bu yüzden de. Pişman mıyım, hayır. İçimde gizlediğim beni bize dönüştürmüştü.

Öğretmenler gününde, idealist ve mükemmel öğretmenleri yad etmek istiyorum bu vesile ile. Öğretmenim hakkını bu yazıyı paylaşarak bir çok kişinin okuması ile belkide ruhuna okuyacakları bir fatiha ile, sevindireceğim de... Öğretmenlik gerçekten çok yüce bir meslek... İnanın Amerika'da çok yüksek ücretle çalışıyor öğretmenler... Onlara verilen saygı ve yaşama seviyesinin zenginliği, Amerika'nın zenginliğidir. Okumaya, öğretmeye verilen değer, gelişmiş toplumların seçimidir.

Bir toplum, eğitime verdiği değer kadar, refahı yakalar! Bu seviyeye gelecek öğretmenleri ve eğitim sistemini özlemler bekliyorum.

24 Kasım Öğretmenler Günü kutlu olsun.

Saffet Kuramaz